

PERIÓDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRAS ::

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2° quartos.
Surt a llum ab tota regularitat a lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat a domicili. . . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanan las circumstancies

L'ENCANT ECLESIASTICH

Si 'ls capellans donan espléndida y gratuïtament las indulgencias, saben en cambi desquitarse a son temps. A mils exemples podriam presentar d'aixó, pero per avuy 'ns contentarem ab referir lo succehit en Nogent-le Rotrou, petit poble de Fransa, segons lo refereix *Le Republicain* de Nogent.

Se tractava del matrimoni d'una parella, filla de dos honrats pajesos de la comarca.

Habent d'efectuarse 'l matrimoni dins de pochos dias, no hi havia temps que perdre pera entendre ab lo rector del poble pera no retardar las fórmulas de la santa mare iglesia.

Los pares de 'ls nuvis demanaren al senyor sotana 'l preu del casament ral mes ral menos.

Lo ministre del senyor, flairant un bon negoci, respongué que era molt dificil fer preu a primera vista, perque en aquell moment no tenia presents tots los detalls dels gastos, pero en fin, va dir, donant un carinyós copet a l'espalla del pare del promés:

—No renyirem per aixó; ja ho contaré lo mes barato que pugui.

L'home del copet se va escamar; aquellas paraulas li varen recordar los preliminars d'una venda de blat, patatas ó broquil y no va consentir de cap manera en deixar la cosa en l'ayre; en consecuencia insistí en demanar lo preu fixo de la benedicció nupcial.

Posat en aquest apuro 'l rector, després de reflexionar una estona, prengué un aspecte místich y ab lo tó més grave que sapigué pendre respongué:

—Es precis una dispensa del papa, ja que 'ls noys son parents; las dificultats d'aixó y los gastos de correspondencia son considerables; además se necessita temps y per consigüent tot aixó costará car, sens perjudici de que l'Iglesia

percibeixi un tant per cent sobre 'l dot, lo mateix que sobre los bens qu'ls vingan per herencia.

Los pares quedaren ~~col~~ qui veu visions lo seu catolicisme no arrivava fins a oblidar la proverbial economia dels pajesos e insinuaren que l'arcalde ho feya mes barato y creyan que la cosa no valia la pena de incomodar al pare comú dels fiels.

Lo rector replicá en los termes mes eloqüents que l'inspiraba la probabilitat de guanyarse molts bons quartos, que la dispensa era *in-dis-pen-sa-ble!!*...

Confosos los pajesos per la eloqüencia rectoral, y obeint las indicacions del seu pastor, que volia coneixer l'estat económic dels nuvis pera fer los seus càlculs, varen fer aquesta petita indicació.

—Diguem de 40 a 50,000 franchs de dot, y de 200 a 300,000 d'herencia que percibirán a nostra mort.

—Bé, digué 'l rector, sobre aquestas cantitats es qüestió de destinar l'hu y mitj per mil pera la dispensa.

Ja os podeu pensar la cara que hi farian los pajesos!

Passat lo moment d'estupor lo pare de la noya, que era 'l més fort en matemáticas, digué:

—Aixó faria arribar los drets a 525 franchs, y si ara 's anyadeix lo preu de la ceremonia 'ns en fariam al menos 600 franchs.

—Aixó es peix petit! va interrompre lo rector.

—Precisament perque no volem que la escata d'aquest peix fassi mal al vostre venerable ventre, habem de deixar corre aquest negoci. Sápiga vosté que si nosaltres hem pogut depositar algunat pela en lo fòndo d'un mitxó, no 'ls hem guanyat f... ent pater nostrès ni escrivint encíclicas, y no tenim ganas de gastarlas

en sellos de correos pera dirigirlos al presoner del Vaticá. Y com l'arcalde 'ns ha promés fer lo casament lo dia que hem volgut fixar, no l'aplassarem ni cinch minuts. Si vosté no 'ns dona la benedicció mes barato 'ns passarem sense, y *pax vobis*.

—Vaja!-digué lo rector fent una cara de pasqua, —hem doneu cent franchs... pero consti que es solzament per evitar un pecat mortal a vostre parell de coloms.

—Vint franchs, respongué un dels pajesos: ni un quarto mes.

—No; cinquanta l'últim.

—Voleu trenta?

Aquí 'l rector va voler *fer una mica l'article*, exposant la rara ventatja que tenian per tan pochos diners de assegurar la felicitat temporal y eterna de la seva prole; pero 'ls pajesos ja sortian de l'iglesia. A las horas s'adelantá precipitadament y diu:

—Doneume trenta cinch franchs y no 'n parlem mes; pero vos asseguro que hi perdo y es sols per complauros.

Los pajesos varen pensar:—Phs! son trenta cinch franchs llensats per la finestra; pero que diantre! no 's casa un cada dia, y quan ho fa no es qüestió de fer lo miserable, y respongueren:

—Acceptem.

Tracte fet, com a l'encant.

De sis cents franchs fins a trenta cinch, la rebaixa es de consideració, y aixó demostra que 'ls consumidors d'oremus, missas, novenas, cops de salpaser, aigua beneita, etc., etc. han d'espavilarse si no volen deixarse amagar l'ou.

Obriu l'ull católics, cada vegada que tingau necessitat d'acostarvos alli ahont se regateja com al encant.

(Extret de *La Republique Anti-clerical*.)

*****

LO MES DE SETEMBRE

Feras y Fustas.

Com qu' ha estat mes de tabola molt trevall se 'm ha girat; y si 'l fiscal no m' amola, sense contarlos, cap bola, los diré lo que ha passat.

Donant quatre garlopadas ab poch rato 'ls hi diré, ab quintillas mal rimadas, las grans festas y enramadas, que 's van fer per la Merce.

Grans oficis y grans missas per tot se van celebrar; y entre altres cosas felissas, ab penjos de llangonissas la Rambla van adornar.

Grans globos y grans arcadas, molt llum, gens de claretat, empentas y trepitjadas, molts butxacas vuydadas, y algun rellojete afeytat.

Las trampas no van sortir y no ho trobo gens estrany, puig ja van contarme a mi qu' en Rius y Tauler va di que ja las veyém tot l' any.

De l' Ensanxe a la Bordeta va anar lo nunci corrents pregonant ab sa trompeta ahont se ven a preu de beta la pell dels contribuyents.

Diu que certa companyia, entre mitj de cosas grossas, als coixos del seu tran-via va mostrarlos sa hidalguia fent un donatiu de crossas.

Y un altre que jo ja sé no es de tran-vias ni cotxes, hidalga va ser tambe, y 'l donatiu lo va fe no de crossas, de rellojtes.

A las dotze, a l' Arcaldia a tothom que allí va anar van dar la fotografia de una imatge santa y pia que crech que van embargar.

Ab gran pompa 's coniensá, entre altres monuments, un qu' ha de immortalisar a un ministre; y que será pagat pels contribuyents.

Tot lo dia, ab frach a sobre, va anar en Rius y Tauler, y diu que si may es pobre se posará de manobra perque ara ja hi está fet.

En Michel va secundarlo; va dur frach tambe com ell, y tant y tant va gastar-lo, que 'l vol dur, per conservar-lo, al Museo Martorell.

En fi, vaja: aixó seria una cansó sense fi; tantas cosas los diria qu' aquest número ompliria, y fins lo que ha de vení.

Vaja, noys: qu' aquesta anyada nos habém ben divertit; jo no crech que cap vegada s' hagués vist tanta gentada en un poble tant petit.

Aixó es quant aquí ha passat tot de gust y bona mida; y si algo no es veritat, no es pas que diga mentida, es... que m' hauré equivocat.

PEPITO GARLOPA

L' ORFE DE LA FULIOLA

(NOTAS ÍNTIMAS)

(Continuació.)

VI

Trobantme sol y sense coneixe 'ls carrers de una ciutat com Barcelona, reflexionant que ni 'l treball ni la caritat me surtian efecte, y que per mí estaban tancadas las portas de la protecció, me assaltaren ideas terribles!

No vaig veure altre recurs que apelar al suícidí.

Ja que 'n aquesta Societat ahont hi ha tanta riquesa, tanta gent que 's passeja y disfruta sense treballar, tants ministres de Deu que 's desvetllan, segons diuhen, pera 'l ben estar dels altres, un gos es mes estimat que l' infelís que com jo no 'te un quarto, no tinch altra recurs que buscar en la mort, la tranquililitat y 'l repós que necessito. ¡Aquesta era la reflexió que 'm feya!

Exaltada ma imaginació per una febre que no es pot descriure, vaig dirigirme cap a la mar ab l' intent de tirarme al seu fons.

En aquell moment ressoná en l' espay un xiulet llunyá; giro 'l cap y veig que ab un núvol de fum venia un tren a tota velocitat.

Desseguida se 'm ocorra cambiá 'l plan de suícidí; calculó que ajegut sobre un dels ferros de la vía, ma mort es tant segura, que 'n un santiament deixaria de patir. Pensat y fet. Me avanso cap al costat de un pont pera llensarme d' improvis sobre la vía, y al passá de llisquentas la vista sobre 'ls rails la impensada lluentó de una moneda que algú havia perdut, vingué com raig de llum a desvanixer las tenebras acumuladas sobre mon cervell, desdintme del atentat que premeditava.

Vaig cullirla plé d' entussiasme y la bessava boig d' alegría. Aquella moneda eran quatre rals, era una pesseta nova, flamant, ab lo busto de Isabel II.

¡Una pesseta 'm lliurá de la mor! ¡Cuántos aristócratas gastan una pesseta no mes que per fumar un puro!

VII

Ab la precipitació que pot calcularse, me habia dirigit a la ciutat dels comtes, imaginantme que ab los quatre rals que la sort me posaba entre mans, podia passar tranquilament dos dias, y caminant ab los ulls fixats en terra per veure si trobava una altra pesseta, arribo devant un forner. Demano un pá de tres lliuras, y avans que 'm tornessen lo cambi, ab los dits anava trencant bocinets de crosta dissimuladament, que menjava com si fossen brescas.

La persona que m' habia pesat lo pá, y que estava darrera 'l taulell, era una dona velleta, un xich curta de vista, y mitj tulida. Per la desconfiansa que jo podia inspirarli, ó per no coneixe la plata, cridá a una noya y entregantli la pesseta, digué:

—Corra, digas a ton pare si es bona aquesta pesseta.

A mí no sé 'm habia ocorregut en tot lo camí que pogués ser bona ni falsa. Y ¡oh cop fatal!...

—Dos minuts deprés arriba la nena y diu:

—Es falsa.

Los meus ulls plens de llumanetas y 'l meu enteniment ofuscat me deixaren sense saber que contestar, y corrent passo la porta ab lo pa sota 'l aixella.

Ni sé que vá succehir.

Sols recordo que al sortir, la velleta cridaba:

—¡Lladre deixa 'l pa!

Com jo no sabia 'ls carrers, al trencar una cantonada, entro en una escaleta y allí vaig devorar aquell pa com lo llop deu destrossar lo anyell.

Segurament que la veu de la fornera tindria acullida, perque desde 'l meu amagatall se sentian crits y murmulls com una tempestat.

Per fi 'm decideixo sortir al carrer a pesar de la gentada que 'l fet habia aglomerat, calculant que portant lo pá en lo pahidó, no podia esser sospitós.

VIII

Habia arribat al vespre. No tenit ni sabent ahont recullirme, vegí un fanal en una escaleta, en quals vidres se llegia:

POSADA DE LA FRATERNIDAD

Aquesta paraula *fraternidad* me cridá l' atenció, perque recordo que 'l meu pare deya sempre que allí ahont hi ha fraternitat ningú 's mor de fam. Altre vegada l' esperança va fer niu en mon cor y 'm decideixo a pujar a la fonda.

Al entrar al menjador vaig quedar petrificat al veure qüestions y escándol entre uns concurrents y 'ls mossos de la casa, queixantse aquells de tenir de pagar a doble preu lo que habian menjat.

Lo torn va tocar-me al últim.

—Qué demanas?—me preguntá un mosso lleig y malcarat.

—Es aquí la fonda de la fraternitat?

—Sí,—contestá a secas.

—Voldria passar la nit aquí.

—Ja sabs quant val?

—No; pro tampoch tinch quarts.

—Y sense quarts t' atreueixes a pujar? ¡Arri a dormir a la platja!

Així va despedirme, tant *fraternament* que al poch rato 'm trobaba en la foscor del carrer.

IX

Vaig passar aquella nit sufrint tots los tormentes del fret. Després de caminar mes de duas horas sens saber ahont anaba vaig trobar-me dessota una pila de fustas velles en las aforas de la ciutat.

Al dia següent me aixecaba tan cruixit de ossos que ab ptou feynas podia caminar.

Tot lo que veyá en la ciutat m' admiraba y entrístia a la vegada, perque no coneixia a ningú, y com Barcelona, per qui nó la coneix, es un bosch, quan mes m' internaba, mes perdut me veyá.

Deuria estar prop de mitja Rambla, quan se 'm presenta un *senyor* de mala fatxa, preguntantme 'l nom; cap inconvenient tinch en donarli, creyant a primera impresió, que pot ser volia donarme feyna, mes tantas foren las preguntas saltadas que 'm feu, que ja 'm molestaba la seva curiositat, y como no li agradés gayre la meva resposta, me demaná la cédula.

Ignorant jo lo que volia dir, vaig enjegar-lo a passeig. Desseguida 'm posá má a sobre dihentme ab tó d' autoritat:

—Sígueme.

(Seguirá.)

LO VICI

A tot temps he trobat bonas
las donas,
He gastat molt, fent lo miao
tabaco,
Y 'l que mes m' fet patí
lo ví.

Donchs puch ben dirvos que a mí,
seguint sempre tant de vici,
m' han portat al precipici
las donas, tabaco y ví.

RUCH NAFRAT

TESTAMENT ANTI-CLERICAL

Miréus com ho pelan los anti-clericals á Fransa:

Existeix allí, y té ramificacions en varias nacions, inclusa Espanya, una Associació denominada *Lliga anti-clerical*, que, entre altres coses se proposa l'emancipació de la conciencia, y al efecte, los afiliats han adoptat la següent fórmula de testament:

«L'infrascrit, membre actiu de la *Lliga anti-clerical*, trobantme en perfecta salut y gosant de la plenitud de mas facultats, declaro, sens cap reserva, que 'ls principis anti-clericals de la *Lliga* son absolutament los meus. En conseqüencia, vivint com á lliure pensador, desitjo esser enterrat lo mateix, es á dir, sens lo concurs de cap ministre de cap cult. La meua voluntat respecte á aquest assumpto es expressa: los testaments que jo pugui fer posteriorment á 'n aquest y que no continguin mes que clausulas relatives á la disposició del meu haber no anul·lan pas lo present.

«Si per cas algun individu de la meua familia s'oposés á l'execució de las mevas voluntats anti-clericals, per aquest sol fet, lo declaro per ara y per sempre exclós de tot dret sobre 'l meu patrimoni, sense que per aixó pugui lograr lo seu objecte.

«Suplico als meus amichs y colegas de la *Lliga*, especialment als ciutadans (*aquí 'ls noms de tres ó quatre ciutadans del grupo á que pertenesca*) se serveixin vetllar pera l'execució del present testament y 'ls nombro mos executors testamentaris, ab la missió especial de ferla executar fidelíssimament per tots los medis de dret.

«En fi, considerant que 'l caràcter purament civil del meu funeral realisarà una economia que aprecio en (*indiquis l'economia que resulti de la supressió del preu de las absoltas y altres gastos que imposa l'Iglesia*), desitjo que aquesta quantitat s'entregui á la caixa de (*indiquis siga una institució de beneficencia laica ó una societat revolucionaria anti-clerical*) á la qual la deixó lliure de gastos.»

Com que pera que 'l testament tinga valor legal hi ha necessitat d'introduhirhi una disposició pecuniaria qualsevol, ha sigut precís incluír lo darrer párrafo.

Los afiliats entregan al secretari del seu grupo, lo testament escrit per sa propia ma en paper del sello corresponent, fetas las indicacions senyaladas en lletra cursiva ab la fetxa y firma, y queda depositat en un arxiu notarial

Veus aquí un exemple digne de ser imitat per los lliure-pensadors espanyols, que per falta de iniciativa propia y per la forsa de la costum encara van á la parroquia á afluixar los quartos contra la seva conciencia y la seva voluntat.

AL SIGLE DINOU

Las ruinas no destorben lo teu pas.
Frederich Soler

Sigle il·lustrat
May prou lloat,
Que ab ta grandesa m'admiras,
Escolta atent
Sols un moment
Los elogis que m'inspiras:

Homes ingrats,
Fers y malvats
Encegat per l'ignorancia,
Que 'ls fa mes vils,
Mofas á mils
Fan de tu ab gran arrogancia.

Jo 'ls he sentit
Ab pena al pit,
Ensalsar negras historias
Y sens recel,
Ab cor crudel,
Escarnir tas millors glorias.

Sense pietat
Ells han lluitat
Per ton pas fe torná enrera;
Mes, tu, per tot,
En sanch y llot
Has enfonzat sa bandera.

Es il·lusió
L'il·lustració
Pels ulls de gent tan danyina,
Qu' en tu no créu...
¡Perqué no véu
Del Progrés la llum divina!

Jardins de flors
Encisadors,
Fas brotar per monts y serras
Y al cant sagrat
De Llibertat
Los més fers tirans aterras.

Grans invencions
Y esposicions
Son d'avuy la maravella.
Per tot arreu
Ben clar se véu
Del geni brillar la estrella.

Rapidament
Ja l'hom' content
Camí inmens portat per fera
Que fuig xisclant,
Corrent, volant
Y llensant blanca fumera.

Novas á mils
Missatjers fers
Dühen, acostant fronteras,
Y en breus instants
Noticias grans
Van portant aus missatjeras.

Palaus pel mar,
Com per etzar,
Moguts sols per lo foch corran
Y al crit ¡d'Avant!
Que vas donant
Las naus del passat s'ensorran.

Al treball sant
Temples alsant
Va ton alé y 'l fanatisme
Que tan mal fa
Per tu, cau ja
En lo fondo y negre abisme.

Vés, vés donant
Lo crit ¡d'Avant!
Llest, volant ton, camí fes;
Per nostra sort,
Sempre empeny fort
¡Lo gran carro del Progrés!

Gracia, Setembre de 1882

Francisco LLENAS.

Un diari de Málaga fa observar que densa que 'ls obrers han associat y adherit á la Federació Regional de Travalladors, en aquella ciutat los crims han disminuít en un 60 per 100, segons pot comprovarse en los jutjats.

El Liberal, de Madrid, diu que si 'l resultat es fill de l'associació, hauria de reconeixers que aquesta es capás de resoldre fins lo mes difícil problema.

Y pot estar segur *El Liberal* que l'associació y sols l'associació, practicada com ho fan uns 50,000 treballadors espanyols *resoldrà* aixó y molt, molt mes.

Encara que la gent avansada hi fassan la guerra, com *El Liberal* lo dia que s'tractá dels seus interessos.

***

Los clericals de Sabadell aconsellan á la canalla que motejin als mestres de las escolas laicas al trobarlos pe 'l carrer.

¡No cal dir si 'ls xavals aprofitan la llistoneta!

Pero m' en alegro.
Així una vegada mes trobo als enemichs meus tals com me 'ls figuro.

***

A Granollers han comensat ja los embargs. Lo primer va recaure á casa 'n Salvi Farrás, ahont s' hi presentá un comissionat que 's diu Vidal, y que á la cuenta debia dur los papers mullats, perque lo primer dia no pogué efectuar-se l' embarg.

En lo segon dia lo senyor Farrás va obsequiar al dit comissionat ab borregos y ayguardent, y malas llenguas diuhén que al contar lo número de objectes embargats no trobaba sempre 'ls mateixos.

Si aixó fos cert, que vostés ja comprenen que no pot ser, ja caldria que darrera 'ls embargadors hi anés lo carretó del quartelillo.

Vegi, entérrissen senyor arcalde, y si acás mans á l' obra!

¡No 'n faltaria d' altra que als fussionistas los hi cridessen ¡de setze!!

***

Pera solas y recreo de nostres llegidors copiem, sense traduhir perque no perdi l' aroma, dos retalls dels periódichs carcas *La Fe* y *El Siglo Futuro*.

Lo primer diu, parlant d' en Carlos Toisó-húngaro:

«Nosotros, que ya le habiamos visto y conocido y prometidosnos á nosotros mismos, por el afecto que nos inspiró y las grandes dotes que en él creiamos descubrir...

Pero ¡ay! en 1873 llegaban al campo carlista los que hoy figuran en el campo nocedalino, y se dejaba de rezar el santo rosario, y las blasfemias bajaban de lo alto. Y ¡ay! ¡ay! mientras aquí Martos alardeaba de religion y Cánovas llamaba á un Nuncio de su Santidad haciendo toda clase de ofrecimientos, en Roma, el venerable, el mártir obispo de Urgel salia de las Provincias...

Y lo cabecilla Berriz contesta desde *El Siglo Futuro*:

«Y quieren discutir conmigo, y en punto á lealtad, los rebeldes?

¡Bah!
Con el que osara acercarse á proponerme semejante cuestión, la discutiria, cuando mas, á puntapiés.»

Consolemnos, liberals de tota mena, que 'ls parrafets anteriors son verdaderament consoladors.

***

¡Reyna santíssima, y que som ignorants!
Figurevos que Barcelona encara no te l' hu per vint de habitants que sapigan llegir y escriure.

Veyeu, á Madrid ja es diferent. Allí en tenen un per cada cinch, que sab de lletra.

De manera que si á Barcelona descontabam los castellans, nos trobariam fets uns ases (y perdonin la franquesa).

Y son datos que 's poden molt ben creure, perque son oficials y serveixen per las eleccions vinentas. (!!!)

¡Si quan jo ho dich que á Madrid son uns sabis!

No s' aguantaria alló que tots sabém, si la gent de provincias no tingués tan desarrollats los órganos auriculars (vulgo *orellas*).

***

¿Qué dimoni passa á Gracia?

¡Ay, senyor Martí, senyor Martí! vosté s' ha proposat deixar endarrera als Fontrodons barcelonins y 's surtirá ab la seva.

Home de Deu ¿perqué no ho arreglaba en be del comú y de las arcas municipals alló del rellotje de la plassa d' Orient? ¿Perqué deixa que es pugan publicar anónims que semblan graves sobres la qüestió del joch?

** **

Traduheixo del Cencerro:

Conferencias, entrevistas, xarramequeries y conversas de safreig sobre l' actitut del duch, veus' aquí á lo qu' está reduhida la política dels homes. y periódichs titulats sérios. Entretanto, los que no tenim aquestos títols de seriatat, seguim ab la manía de dir que de las obras públicas lo mes calent era l' ayguera; que alló de la fam ha passat al estat de las cosas comunas, y que la emigració en busca d' un bossí de pá creix de veras; y en fi, dihem, en broma está clar, que als conservadors com als confusionsers no hi ha per ahont agafarlos, y mes diriam; pero á l' hivern, es molt freda la presó y...

¿Compreneu?

** **

Prop de Búrgos un gos rabiós ha mossegat un rector.

Sempre s' ha dit que No hay peor cuña que la de la misma madera.

** **

Habém rebut l' almanach de el El Motin, plé de cromos y ab text tan escullit com podeu figurarvos. No mes val que 4 ralets.

També hem rebut El Pecado de Cain, original de J. Serrano Oteiza, novela d' aquellas que no n' corren gayres.

La Prostitucion en Barcelona, considerada como enfermedad social, per don Prudenci Serañana. Aquest llibre y la materia que tracta, son tan importants per nosaltres que hi dedicarem un articlet aixís que tinguém llegida la obra.

Y per fi de festa, lo senyor Piquet nos ha enviat sa producció De panxa al sol, trenta set vegadas representada en l' Odeon.

CANTARS

Per cada ditxa gosada mil penas porto de més; com que la vida es un somni sumo y resto: Total res.

A las penas punyaladas resa un antich refrá; ¡jo que las duch á l' anima m' hauré de suicidá!

—Jo paso la nit vetllant dessota lo téu balcó. —Be prou que sento ton cant (dormint mateix qu' un tió.)

Quan passo pél téu carrer y no estás en lo balcó, sempre penso que per dintre deu anar la professó.

¿Te recordas d' aquell pobre que lo pa li vas negar? dos avuy que fas sa via es, qui t' dona caritat.

Sis fills ne te ja la dona de lo meu amich Pascual; y encare diu quan se queixa qu' es sa vida un erial.

¿Te recordas á Pedralves; ¡quina hermosa soletat! vam sentir estosesgadas ¡y á Deu felicitat!

Muralla soch invencible la Roseta ayuy m' ha dit;

y es vritat, que de tan lletja may ningu s' hi 'atrevit.

—Leontina d' acebatxe dús avuy, teninla d' or? —M' han dat garrot al rellotge? per xo m' hi posat de dol.

Ja may ne jutgis per l' apariencia, mira que parlo per esperiencia.—

JULIO JENER

Un propietari molt catòlich de Sabadell no permet que 'ls seus vehins prenguin part en la festa del carrer.

L' home troba qu' es un escàndol lo ballar y fer brometa.

Així mateix no vol que un tender exposi á la paret los setmanaris lliberals.

A n' aquest senyor Anton jo li donaria un consell:

No vulgui cobrar 'ls llogués ni que li lloguin las casas y ho acaba tot.

Cura radical.

La joventut catòlica de la mateixa localitat ha obert escolas relligiosas en oposició á las laicas.

¡Ola, noys sembla que obriu l' ull!

Però al ménos no enganyeu á las criaturas per ferlas venir al vostre petit criadero de llana.

O feu lo que vulgueu.

Al cap y al fi tota l' aigua vindrá al nostre molí.

** **

Alguns diaris van fet notar que mentres se festejava á Barcelona als genovesos que han vingut pera solemnizar la posa de la primera pedra del monument á Colon, á Génova s' rebia á xiulets y cops de troxos als pelegrins espanyols, y ab aquest motiu fan declaracions d' un patriotisme passat per aigua.

Nosaltres creyém que 'ls uns significavan civilisació y progrés y mereixian los obsequis, y los altres representavan retrocés y barbarie y per consegüent duro ab ells.

Entre italians lliberals y espanyols carlistas sempre donarem la ma als primers y la punta del peu als segons.

** **

Buscant noticias de brutalitats clericals pera recreo dels lectors heretjes, las trobo á cabassos.

Dotze capellans han sigut sentenciats per los tribunals d' Italia per violació d' una noyeta de vuyt anys, per assassinat d' un marit, per infanticidí en dos criaturas, per violació d' una noya de sis anys, etc., etc., contant que hi ha etcéteras que horrorisan.

Quinze noys han sigut sodomisats per lo jesuita Rehé.

Del mal efecte causat per las anteriors noticias me consola un xich la següent:

Varios amichs capitanejats per un marit, en Lyon, varen propinar una solemne pallissa al senyor rector de Sant Mamert.

Perqué? dirán los lectors.

No ho preguntis.

** **

Nou sótanas se disputan una canongia de la catedral de Barcelona.

No ho entench.

Pot ser es que á Deu no se 'l pot servir tan be si un es menos que canonge. O potser siga que la vanitat y la fam de riquesas s' han tornat virtuts.

Pero, no; no, que pensant piadosament, los aspirants á canonge, desitjarán cobrar mes seu, tenir mes gangas y flairar 'ls naps del dret de la barrila per fer caritats.

No vull creure altre cosa.

** **

BESTIA DE LLANA bó y barato.

** **

Aquest diumenje hi haurá pelegrinada en lo plá del Llobregat. Los caps de coco aniran á visitar una imatge pintada en la paret d' un quarto de can Codina de Sant Joan Despi.

Vamos, que 'ls fassa bon profit.

Y cuydado, que per allí prop passa 'l carril, no fos cas que 'l carro de la civilisació aixafés lo remat.

EPIGRAMAS

Llangonissa aná comprar la nova de un agutzil, y en lo moment de pesar á l' adroguer encomená; que no li tallés lo fil que 'l volia conservá.

MORENO

** **

—Si trevallo 'l pit se m' obra, l' escriure m' dona mareig, lo caminar me fatiga, lo pensa m' fa perdre 'l seny. Ja m' sap la naturalesa senyó metxe, ara vosté diguí á que puch dedicarme que no m' atropelli gens... —Ja li sé un ofici.—Sí? —De gandul; ¡no fassi res!

—¿Qué hi haji un' altre negarás tan bona pell com la Llucia? —Sí, y millor.—No la dirás. —Home, prou; ¡la pell de Rússia!

ROSSENDO ARÚS Y ARDERIU

** **

XARADA

Consonant trobarás tu enla hu; es un membre de persona segona; molt propi de carreters las tres.

Y si vols saber lo qu' es trobarás sens rumiar que 'ns serveix de parroquia en primera, dugas, tres.

ACSOIN

** **

QUADRAT NUMERICH

.....
.....
.....
.....
.....

Omplir los punts ab números que sumats vertical, horizontal y diagonalment, dongan un total de 30.

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA: Ca-mi-sa